

Folketingets Uddannelsesudvalg
Christiansborg

Ministeren

Frederiksholms Kanal 21
1220 København K
Tlf. 3392 5000
Fax 3392 5547
www.uvm.dk

18-05-2010

I forbindelse med behandlingen af L 194, Forslag til Lov om ændring af lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt forskellige andre love (Vurdering af uddannelsesparathed, pligt til uddannelse, beskæftigelse mv. og afbureaukratisering mv.), har Folketingets Uddannelsesudvalg i brev af 23. april 2010 stillet mig følgende spørgsmål:

Spørgsmål 8:

”Ministerens kommentarer udbedes til notat af 14/4-10 fra DA, LO og Danske Erhvervsskoler - Lederne om vurderingen af uddannelsesparathed, jf. L 194 - bilag 6. Ministeren bedes herunder redegøre for, hvad ministeren mener om det konkrete forslag til en ændring, som organisationerne foreslår afslutningsvis i notatet. ”

Svar:

Mine generelle overvejelser om at foretage vurderingen af uddannelsesparathed til det enkelte hovedforløb fremgår af svaret på spørgsmål 3, som der henvises til. Nedenfor kommenteres den variant af forslaget, hvor uddannelsesparathedsvurderingen så vidt muligt knytter an til elevens uddannelsesønske. Til dette forslag har jeg at bemærke:

Organisationernes forslag imødekommer nogle af de problemer, der peges på i besvarelsen af spørgsmål 3, f.eks. at de unge ikke længere er tvunget til at træffe beslutning efter 9. klasse om, hvilken af de 107 erhvervsuddannelser, eleven ønsker at fuldføre. Jeg finder imidlertid, at forslaget er uhensigtsmæssigt af følgende grunde.

Som jeg forstår organisationernes forslag, skal der ikke foretages en yderligere uddannelsesparathedsvurdering, hvis den unge senere vælger at springe over på en anden ungdomsuddannelse. Det er jeg også helt enig i ville være meget bureaukratisk og administrativt tungt. Men set i forhold til organisationernes forslag om så vidt muligt at lave en uddannelsespa-

rathedsvurdering i forhold til en konkret uddannelse, finder jeg det imidlertid inkonsistent.

Hvis man vælger så vidt muligt at knytte uddannelsesparathedsvurderingen specifikt op på valget af en konkret erhvervsuddannelse, vil denne vurdering jo ikke have nogen værdi, hvis eleven få måneder efter skifter til en anden erhvervsuddannelse. Her ville en mere generel parathedsvurdering have været mere retvisende.

Det er vigtigt at slå fast, at den mere indgående dialog med den unge om den unges ønsker og muligheder bliver taget op i den vejledning, der ligger forud for afgivelsen af uddannelsesønsket. Vejledningen skal tage udgangspunkt i den unges ønsker og forudsætninger, og vejledningen har i forvejen som mål, at den unge foretager et realistisk uddannelsesvalg.

Det er endvidere vigtigt at understrege, at initiativet med uddannelsesparathed ikke ændrer ved uddannelsesinstitutionernes efterfølgende ansvar for fortsat fastholdelse og vejledning af eleven efter uddannelsesparathedsvurderingen og påbegyndelse af uddannelsen. Derfor indeholder reglerne om, hvordan elever modtages til en erhvervsuddannelse også meget detaljerede krav til skolen om, hvad skolen skal foretage for at afklare den nye elevs ønsker, forudsætninger og muligheder, herunder at skolen skal udfordre eleven i dennes uddannelsesvalg ved bl.a. at vejlede om de krav, der stilles i uddannelserne, så eleverne kan foretage realistiske valg. Skolen skal således efter omstændighederne fremkalde et omvalg fra elevens side.

Jeg kan i forlængelse af ovenstående således ikke anbefale at organisationernes forslag om en ændring af § 2 g, stk. 1, følges.

Med venlig hilsen

Tina Nedergaard